

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Уж 243/10
15.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић, Стојана Јокића, Власте Јовановић и Предрага Трифуновића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Горданом Богдановић, као записничарем, решавајући по жалби Покрајинског секретаријата за привреду Н.С., кога заступа Покрајинско јавно правобранилаштво В., изјављеној против решења Окружног суда у Новом Саду Посл.бр. У 279/09 од 19.06.2009. године, у предмету стицања статуса нераспоређеног покрајинског службеника, у нејавној седници већа одржаној дана 15.04.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба СЕ УВАЖАВА, УКИДА решење Окружног суда у Новом Саду Посл.бр. У 279/09 од 19.06.2009. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Ожалбеним решењем Окружни суд у Новом Саду се огласио стварно ненадлежним за решавање спора по тужби Т.С. из Н.С. против решења Покрајинског секретаријата за привреду у Н.С. број 101-117-00009/2009-05 од 03.04.2009. године, у предмету стицања статуса нераспоређеног покрајинског службеника, и предмет уступио Општинском суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном суду.

Поднетом жалбом жалилац оспорава законитост наведеног решења Окружног суда у Новом Саду због повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права. Истиче да је поступак утврђивања статуса тужиоца као нераспоређеног покрајинског службеника спроведен у свему према покрајинским одлукама, посебно у складу са чланом 101. став 2. Одлуке о покрајинским службеницима. Такође, указује да је чланом 68. наведене Одлуке прописано да су решења донета у вези права и обавеза покрајинских службеника из радног односа управни акти. Предлаже да суд жалбу уважи, укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање.

По оцени навода жалбе и разматрања свих списа предмета, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 77. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09) и испитујући законитост ожалбеног решења у границама захтева из жалбе, у смислу члана 48. а у вези члана 50. став 4. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), нашао:

Жалба је основана.

Према образложењу ожалбеног решења Окружни суд у Новом Саду се огласио ненадлежним за решавање у управном спору по тужби тужиоца Т.С., јер је нашао да побијано решење Покрајинског секретаријата за привреду у Н.С. није управни акт у смислу члана 6. Закона о управним споровима, већ је то акт којим послодавац решава о радноправном статусу покрајинског службеника, за који је на основу члана 12. став 1. тачка 3. Закона о судовима надлежан општински суд.

Врховни касациони суд налази да је погрешно становиште Окружног суда у Новом Саду да побијано решење није управни акт. Ово стога што је тим решењем одбијена жалба тужиоца Т.С. изјављена против првостепеног решења број 103-112-00089/2009 од 23.02.2009. године, којим је, између осталог, одређено да он стиче статус нераспоређеног покрајинског службеника у Покрајинском секретаријату за привреду АП В., што значи да је решавано о правима и обавезама тужиоца из радног односа на основу јавних овлашћења из прописа на које се тужени орган позвао у уводу побијаног решења и побијано решење донео на основу члана 230. став 1. ЗУП-а. У том решењу дата је правилна поука о правном средству, јер је тужени орган основано закључио да се ради о коначном управном акту у смислу члана 6. Закона о управним споровима.

Иначе, наведено првостепено решење је донето и на основу члана 68. став 1. Одлуке о покрајинским службеницима ("Службени лист АП Војводине" бр. 5/07... 9/09), којим је прописано да о распоређивању на радно место и у другим правима и обавезама из радног односа покрајинског службеника, као и о престанку радног односа одлучује решењем руководиоца покрајинског органа или лице које он за то писано овласти. Ставом 3. истог члана наведене Одлуке је прописано да је решење из става 1. овог члана управни акт.

Одредбом члана 6. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96) је прописано да се управни спор може водити само против управног акта, а ставом 2. истог члана закона је

прописано да управни акт, у смислу овог закона, јесте акт којим државни орган и предузеће или друга организација у вршењу јавних овлашћења решава о одређеном праву или обавези физичког лица или правног лица или друге странке у управној ствари.

Одредбом члана 29. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" број 116/08) је прописано да Управни суд суди у управним споровима.

Имајући у виду наведене прописе, Врховни касациони суд је нашао да је жалба основана и да је побијано решење управни акт о чијој законитости након укидања ожалбеног решења одлучује Управни суд, па је применом члана 77. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), на основу члана 49. став 2. и 3. у вези са чланом 50. став 4. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96) донео одлуку као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Гордана Богдановић, с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић, с.р.